

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	9516100008
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9516100008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného pplk. Mgr. O. O. a spol. pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2017 v Bratislave prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 18. marca 2013, sp. zn. BB-4 T/1/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 18. marca 2013, sp. zn. BB-4 T/1/2016, rozhodol podľa § 285 písm. a/ Tr. por. tak, že obžalovaných: 1/ pplk. Mgr. O. O., 2/ A. O. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), sp. zn. VII/1 Gv 80/15/1000-21, z 22. januára 2016 pre skutky obžalobou kvalifikovaných ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona u obvineného pplk. Mgr. O. O. a pre prečin korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona u obvineného A. O., na tom skutkovom základe, že

že dňa 21.01.2015 v čase od 08:59 do 09:07 h v Spišskej Novej Vsi na Elektrárenskej č. 1, na druhom poschodí, v kancelárii riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Spišská Nová Ves obvinený A. O. sľúbil obvinenému pplk. Mgr. O. O., v tom čase riaditeľovi ODI OR PZ v Spišskej Novej Vsi sumu 100 € za to, že zariadi a bude vplývať na jemu podriadený správny orgán v tom smere, aby O. Z., ktorý uňho robil príležitostne vodiča, za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 29.9.2014, bola uložená sankcia na dolnej hranici zákonom určeného rozpätia a to pokuta vo výške 200 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov a zároveň, aby vplýval na jemu podriadený správny orgán, aby po podaní žiadosti priestupcom po uplynutí polovice času výkonu trestu zákazu činnosti, bolo bez problémov od zvyšku trestu zákazu činnosti viesť

motorové vozidlá upustené a priestupca nemal žiadny problém pri povinnom preskúšaní odbornej spôsobilosti,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (č.l. 192) podal prokurátor odvolanie proti výroku o oslobodení oboch obžalovaných spod obžaloby, ktoré podaním z 11. mája 2016 písomne odôvodnil. Z obsahu odôvodnenia odvolania vyplýva, že prokurátor sa nestotožnil so spôsobom vykonania dôkazov samosudcu. Poukázal na to, že v uvedenej trestnej veci existuje len jeden priamy dôkaz, a to obrazovo-zvukový záznam vyhotovený zo stretnutia obžalovaných v kancelárii obžalovaného pplk. Mgr. O. zo dňa 21. 01. 2015 v čase od 08:59:15h do 09:07:35h. Právny názor prvostupňového súdu uvedeného v napadnutom rozsudku, že uvedený dôkazový materiál je vo veľmi nízkej kvalite, nepovažuje za správny. Podľa prokurátora je napriek tomu z predmetného rozhovoru zrejmé, že obžalovaný Mgr. O. v istom okamihu rozhovoru informoval obžalovaného O., že si Z. môže po štyroch mesiacoch podať žiadosť o vrátenie vodičského preukazu a že on sa bude potom trochu snažiť a zabezpečiť mu vrátenie vodičského preukazu.

Ďalej uviedol, že z rozhovoru je tiež zrejmé, že sa rozprávali aj o finančnej odmene za túto službu, pričom sa dohodli na sume 100 € pre obžalovaného Mgr. O.. Nestotožňuje sa s argumentáciou súdu, že obaja obžalovaní skákali z témy na tému, podľa prokurátora je zrejmé, že v prvej časti rozhovoru sa rozprávali ohľadom projektovej dokumentácie k dopravnému značeniu, ale v ďalšej časti rozhovoru (č. l. 50 - 51 vyšetrovacieho spisu - prepis rozhovoru) riešia, aký trest dostane Z. za dopravný priestupok a akým spôsobom dôjde k vráteniu jeho vodičského preukazu. Zdôraznil, že dokonca obžalovaný Mgr. O. uviedol, že ak by mal mať z toho niečo, radšej nič nechce, načo ho obžalovaný O. uistil, že nikto o ničom nebude vedieť. Z rozhovoru vôbec nevyplýva, že by sa rozprávali o odmene za konzultáciu, načo ani obžalovaný Mgr. O. ako policajt nemal nárok. Z priebehu celého rozhovoru je podľa prokurátora jednoznačne jasné, že obžalovaný O. v kritický deň navštívil obžalovaného Mgr. O. za účelom, aby zistil, aký trest dostane Z. za dopravný priestupok. Je irelevantné z hľadiska trestnej zodpovednosti za žalovaný skutok, že svedok Z. si nakoniec žiadosť o vrátenie vodičského preukazu podal až dňa 25. 02. 2015, hoci mu polovica výkonu trestu zákazu činnosti uplynula už dňom 29. 01. 2015. Podľa prokurátora je tiež evidentné, že obžalovaný v pozícii riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Spišskej Novej Vsi mohol ovplyvniť ukladanie trestu pre Z., čomu zodpovedá aj uložený trest zákazu činnosti, ktorý bol v takej výške, aby si Z. mohol už aj žiadať vrátenie vodičského preukazu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 321 ods. 1, písm. c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný pplk. Mgr. O. sa k podanému odvolaniu prokurátora písomne nevyjadril v súdom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1, ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku a v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je náležité zistenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov

svedčiacich v prospech obvineného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por. dospel prvostupňový súd k správne záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe krajského prokurátora spáchal práve obžalovaný pplk. Mgr. O. O..

V obsiahlom odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. vyslovil, existenciu, ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, ktoré skutočnosti bránia vyvodu spoľahlivého záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, spáchal obžalovaný a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú. Spôsobu, ktorým súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy, nemožno podľa názoru najvyššieho súdu nič vytknúť, pretože jeho hodnotenie vykonaných dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia. Najvyšší súd si preto plne osvojil závery súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozsudku. Tieto závery súdu prvého stupňa plne odôvodňujú jeho výrok o oslobodení obžalovaného a v podrobnostiach najvyšší súd na tieto závery odkazuje.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu, pokiaľ obžalovaní tvrdili, že sa v uvedený deň v kancelárii rozprávali ohľadom odmeny za konzultáciu dopravného značenia, tak táto obrana obžalovaného vyvrátená nebola. Na tomto mieste je potrebné prisvedčiť špecializovanému trestnému súdu, ktorý vyslovil v predmetnej veci dôvodné podozrenie ohľadom spáchania skutku obžalovaným s ohľadom na vykonanie dôkazu obrazovo - zvukového záznamu, avšak v danom prípade nemôže ísť o jeden nepriamy produkovaný dôkaz, ale o súhrn takýchto dôkazov, ktoré by museli tvoriť súvislý celok, ktorej interpretácia by neumožňovala iný záver, len záver o vine. Preto správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ vyhodnotil takúto pochybnosť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo. V uvedenom smere je nutné stotožniť sa s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a pokiaľ neexistuje ucelená reťaz dôkazov, tak priamych ako aj nepriamych pre vyslovenie bezpečného záveru, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, musí súd obžalovaného oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky prokurátora, je zrejmé, že prokurátor v odvolaní presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil prvostupňový súd. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že hodnotenie vykonaných dôkazov rozsudku prvostupňového súdu, t.j. aj kvalita a výpovedná hodnota videozáznamu, spadá do okruhu hodnotenia dôkazov a zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku na podklade úplného zistenia skutkového stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory.

Nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako

nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.